

XENIUM 3
A multis Saculis raro exemplo inauditum,
S E U
MIRANDA

SYNOPSIS,

O M N I U M H U M A N I G E N E R I S S Y M -
ptomatū, potentiarū & facultatū
itemque membrorum, colli, Brachiorum, ma-
nuum, articulorū, nervorū, vena-
rum, sensuum, ossium,

A C A P I T E M O R A L I

E T P H Y S I C O

U s q u e a d p l a n t a m p e d i s a d a d v e-
rā s a m d e c l i n a n t i u m S a n i t a t e m .

A c d e S o c i e t a t i b u s c o n f i r a n t i u m
Vegetativæ, sensitivæ, generativæ, dige-
stivæ, cigestivæ & retentivæ totius
Imperij humani.

A D I V N C T I S E X T R A O R D I N A R I I S
Hypocratis Cepitulationibus & Iureju-
rando cum Dijs.

Ad 20. §. redacta per
V. H. Z. B E L L O - P O L I T I C U M.

F R A N C O F V R T I ,
Sumptibus G E O R G I I F I C K V V I R T ,

A N N O M D C L X I

МУИЯХ
АСМАЯГИ
СІДОЧУ

жъзгъзине си и мѣтъ же
съзыватъ ѿ тогъ чинъ ѿ ѿбъ. съзыватъ
тогъ чинъ ѿ ѿбъ. съзыватъ ѿ ѿбъ. съзыватъ
тогъ чинъ ѿ ѿбъ. съзыватъ ѿ ѿбъ.

ЛІГОМ ЕТИ А СЕ

жъзгъзине си и мѣтъ же
съзыватъ ѿ тогъ чинъ ѿ ѿбъ. съзыватъ
тогъ чинъ ѿ ѿбъ. съзыватъ ѿ ѿбъ.

жъзгъзине си и мѣтъ же
съзыватъ ѿ тогъ чинъ ѿ ѿбъ. съзыватъ
тогъ чинъ ѿ ѿбъ. съзыватъ ѿ ѿбъ.

жъзгъзине си и мѣтъ же
съзыватъ ѿ тогъ чинъ ѿ ѿбъ. съзыватъ
тогъ чинъ ѿ ѿбъ. съзыватъ ѿ ѿбъ.

DEDICATORIA

Excellētissimo ac Illūstrissimo
Viro

D.D. KENELMO
Equiti de Digby, Magno Can-
cellario Reginæ Anglia-
rum, &c.

Ostupescit Orbis etiam Equestres, ac
militares Viros, inter Tubarum clan-
gores speculari divinæ arcana Philo-
phiæ, tractareque Remedia Medica, sed
quid aliud est Vita hominis, nisi Militia su-
per terram? & Symptomata, Custodia-
rum agmina, bellorumque Tormenta,
Duces, cohortes, milites plebæi, nonne
sunt defectiones, corporum tormenta, po-
tentia, Spiritus, temperamenta, humores?
Et pulvis Tuus, Vir Excellentissime, Sympa-
thicus ad Archiatros Europæos, temel
in lucem etonans, nunquid adeò stupen-
dum cunctis intulit lumen, ut vel ipsimet
sibi invideant, se tot annorum curriculo,
sine panaceâ Hypocratis, nihil aut parùm
haec tenus studuisse.

Az Debe-

Debebatur itaq; Illustrissime D. Cancellarie merito ac virtuti Tuæ Strena hæc cum Pastoribus Bethlemiticis , quos humiles prima decuit cognitio Verbi absconditi : Ac si quid rarius ex nucleo Philosophorum uique huc concluso , & cuncto, separatoque Saturno ad Tincturam Universalem convenienti , proximam aspiciet lucem , Tuo semper dicabitur Nomini, Tantarum Auctori rerum ; fientque enucleatoria ominia , quæ promittit , si Tuâ digneris , nucleus quâ poma aurea manu, mætæscentia solo Tactu . Vive ac Clientem ut soles fove.

*Ipsò Kenelme quo cupis affici
Præbet Vndis Candida Hydaspide
Cohors sororum excita nobis
Meonius tribuetq; Cygnus. V.H.Z.*

S. I.

Can-
hæc
s hu-
ab.
Phi-
con-
uram
m a-
No-
que
, si
rea
Vive
H.Z.
S. I.

VERITATIS VENVS

§. 1.

*Quantum Malum sit inobedientia ! &
quæ medicina melior.*

Postquam omnium rerum, quæ sub naturæ legi imperioque continentur, Princeps homo concessam sibi potestatem ac Superioritatem, ex instinctu & obsequio Sathanæ, per peccatum inobedientiæ amiserat, factum est, ut cui omnia subiecta erant, is omnibus subjiceretur, variarumque injuriarum excursionibus obnoxius fieret, nihilq; ipsi, nisi scintillula saltem divinitatis in mente humanâ, corpori autem tanquam ergastulo inclusa relinqueretur, ita quidem ut nulla ejus pars supersit, quæ non fragilitatis, iræ & impatientiæ aliisque innumeris morbis lacefittam demonstret, quos quidem morbos cum evitare ob multiplices corporis mutationes, impossibile sit, factum est, ut si non omnium, saltem plurimorum morborum, Chymico-Spagyrica, & ex Planetis Metallicis aptior medicina indagaretur, quâ in constantiæ sanitatis nostræ posse mederetur, consulereturq; virtutes enim herbarum ac radicum, antequam noveris, quanto caloris aut frigoris gradu valeant, annos & ætatem frustrâ consumes.

A. 3.

§. 2. Basis

§.2.

Basis remediorum.

Est itaq; Medicina ars effectiva experimento & iudicio sanitatem in corpore humano conservans & morbum omnem sanabilem removens, tractans de salubribus & insalubribus.

Dividitur in tres partes, nimirum in res naturales, praeter naturales & non naturales.

Res naturales sunt septem :

1. Elementa.
2. Temperamenta.
3. Humores.
4. Partes.
5. Spiritus.
6. Facultates.
7. Actiones.

Præter naturales sunt tres :

1. Morbus.
2. Causa.
3. Symptoma.

Non-naturales sunt sex :

1. Aër.
2. Cibus, & potus.
3. Motus & quies.
4. Somnus, & vigiliae.
5. Excreta & retenta.
6. Animi patimenta.

Medicinæ rursum quinq; species inveniuntur.

1. Physiologia, quæ tractat subjectum corporis humani & finem Medicinæ.
2. Pathologia, quæ tractat differentias & cau-

fas.

*fas morborum ac Symptomatum natura-
rum.*

3. *Semiotica signa, (quibus an homo sanus
vel æger sit) morbiq; cum suis causis co-
gnoscuntur.*

4. *Urgitur docet sanitatem præsentem conservare
& ægritudinem futuram præcavere.*

5. *Therapeutica docet restituere sanitatem amif-
sam ac depellere causas morborum ac
Symptoma.*

*Fontes autem omnis curationis petuntur vel
ex diæta vel Chyrurgia vel Pharmatia.*

§. 3.

Vnde gignantur Temperamenta & humores?

Homo constat primo ex elementis.

Elementa constituunt temperamenta, ex
temperamentis gignuntur humores, humores
generant partes, partibus insunt facultates, fa-
cultares utuntur spiritibus, Spiritus sunt instru-
menta actionum.

Et hæ septem res dicuntur naturales, eo quod
humanæ naturæ insunt, velut ejus principia vel
partes vel accidentia.

§. 4.

Quid sit sanitas in homine, & eius partibus?

Sanitas est actionum humanarum, quæ secun-
dum naturam sunt, exercendi potentia à par-
tium omnium naturali constitutione depen-
dens..

Quatuor sunt nobiliores partes corporis hu-

A 4 mani.

mani ex quorum temperamentis totius corporis dispositio indigitatur: Cor, cerebrum, hepar & testes. *Tres* faciunt ad conservationem individui sive hominis, ut sunt cor, cerebrum, & hepar, *una* ad productionem ac generationem speciei seu novae substantiarum, ut sunt testes.

Cor ergo habet facultatem vitalem: Cerebrum animalem, hepar naturalem, testes generativam.

Hodiernum infantia se extendit usque ad annum vigesimum, Iuventus usque ad trigesimum, ætas virilis usque ad quingagesimum, senex in posterioribus annis vocatur.

Infantes & pueri sunt calidi & humidi, quia principiis generationis adhuc sunt propinqui.

Etsi autem pueri calidiores sint, ratione actualis & realis caloris, Adolescentes tamen & juvenes calidiores pueris habentur, ratione caloris effectualis, siquidem humiditas, quam pueritia adjunctam habet, in juventute exsiccata est, & hinc calor acrior, ætas virilis est calida & sicca.

Homines vivunt ex calido & humido, moriuntur autem ex frigido & sicco.

Cor est caloris nativi & vitalis spiritus fons & officina.

§. 5.

De Calido Innato.

ANIMA vivens tripliciter consideratur primo: ut vegetans & naturalis quam obtinent herbae plantæ, & consistit in nutritione.

Altera

Altera vocatur animalis, eo quod omnibus animalibus inest, & consistit in sensu ac motu.

Tertia est rationalis, quam solus homo obtinet, hinc cum dictæ tres facultates animæ in homine reperiantur, meritò nobilissima creatura censetur.

Calidum nativum vinculum est animæ cum corpore & immediatum organum, quo vitæ actiones celebrantur.

Calidum innatum non est simpliciter elementare, quia nobiliores reddit actiones, quam elementa, neq; simpliciter est cœlestis, alias permaneret & non perætates imminueretur.

Calidum innatum neq; animæ neq; functionum princeps causa est, sed tantum præcipuum in agendo instrumentum, simile astrorum naturæ.

Scaliger inquit: Scriptum reliquere sapientes spiritum insitum nihil aliud esse quam humidum primogenium, insito calore perfusum.

§. 6.

De Spiritibus.

Spiritus influens est corpus subtilissimum, tenuissimum, calidum & mobile, generatum ex tenuissimâ & maximè sincerâ sanguinis portione. Galenus vocat generationem spiritus aerationem sanguinis, ubi per continuos motus cordis ac cerebri sanguis ita tenuatur, ut in aërem

A s . quasi

quasi & spiritum evadat : Hinc nobiliores ubi generant nobiliores Spiritus.

Cum enim anima & corpus toto genere differant, siquidem illa immortalis & incorporea, hoc mortale & corporeum, necessum fuit, ut hæc duo diversa aliquo medio connecterentur, quod ex utroq; participet & utrumq; uniat, quod aptè facit spiritus..

Generatur autem spiritus in sinistro cordis ventriculo, quia dexter sanguine abundat.

Spiritus naturalis est calidior & tenuissanguinis portio, sive ipsius sanguinis exhalatio.

§. 7.

De Partibus Organicis & Sanguine quadruplici.

Qualitates primæ sunt quatuor qualitates Elementorum, ut est calor, frigus, siccitas & humiditas. Qualitates secundæ sunt, quæ ex mixtione Substantiarum & Elementorum resultant; ut durities, mollities, asperitas, levitas, crassities, tenuitas, fragabilitas.

Sanguis apud Medicos dupliciter consideratur, vel in genere & vocatur massa sanguinea, vel in specie, ubi sanguinis pars temperantior solummodo intelligitur.

Sanguis autem in genere constat quatuor distinctis humoribus, unus est temperatus, calidus & hu-

ubi humidus & dicitur sanguis in specie. Alter frigidus & humidus & vocatur pituitosus.

Tertius calidus & siccus, qui biliosus.

Quartus frigidus & siccus, qui melancholicus
vocatur.

§ 8.

De Generatione & Semine duplici.

Homo vivens triplicia vasa in se continet pro sui conservatione: venas, quibus nutritur, Arterias quibus vivit & nervos quibus movetur & sentit.

Semen foemininum quantitate superat masculinum & est in quantitate multum, in qualitate paucum, masculinum quantitate paucum est, sed causæ efficientis rationem habet.

§. 9.

De anima & fætu.

Anima est forma corporis, vivificans ejus partes, cuius beneficio omnes actiones corporis peraguntur.

Conceptio fit in momento, cum motus alijs non fiat nisi successivè.

In generatione nulla pars citius vel tardius al-

terā formatur, sed omnia membra simul generantur, hac sola distinctione, quod ea quae majora sunt, visui citius exponantur quam minoria.

Masculus diebus trigesimis, fœmina quadragesimis efformatur, quod intelligendum est de imperfecta formatione. Perfecta enim formatio masculo non antē tertium mensem, fœmina vero non ante quartum contingit.

Calcitratio est motus infantis & accidit die primo infusæ animæ.

Partus naturalis contingit circa noni mensis finem & decimi initium.

Septimo mense, quia partium omnium perfectio est absoluta, circa finem, factus vitalis est, qui autem septimo & octavo mense in lumen eduntur, propter summam debilitatem saepius moriuntur, vel in exitu suffocantur, dum aerem externum & novam alimenti rationem ferre nequeunt.

Gravidæ octavo mense plurimum patiuntur.

§. 10.

De Sensibus internis & externis.

Sensus sunt duplices, externi & interni: omnibus autem commune est, ut non ipsas res, sed solus

solum rerum simulacra atq; imagines seu species s
señsibiles recipiant.

Sensus externi sunt quinque;

Visus.

Auditus.

Odoratus.

Gustus.

Tactus.

§. II.

De Visu, & partibus oculorum.

SEx sunt partes Oculi: Prima est cornea, tunica, perspicua, ut speciebus visibilibus, transitus pateat.

2. Est caloris expers, ut puræ imagines in oculum intrent.

3. Rotunda est, ut quæ majora sunt oculis videre possit.

4. Est aëre densior ut imagines ex medio tenuiore prægressæ in crassius pertingentes refringantur.

5. Lata, ut plurima uno intuitu et si non omnia distinctè videre possimus.

§. I 2. De

§. 12.

De Auditu, & Sono.

IN auribus hominis quatuor sunt notanda.

1. Auris externa eo fine condita, ut sonus ad hanc partem prominentem allideret.
2. An fractuosa & cavernosa, ut ubi sonus quasi colligatur, hinc quib. aures abscissæ sunt, non exactè auditunt, sed instar fluctuantis aquæ sonos percipiunt.
3. Meatus auditorius ossæ est & oblongus, tenuis, sed durâ cute investitus ut sonus accutatur.
4. Myringa est membranula seu interstitium inter aërem externum & internum tenuissima, ut sonum transmitteret, siccissima ut rectissimè sonum perciperet, sicca enim maximè resonare solent, ut rectissimè distinguat aërem externum ab interno.

§. 13.

De Odotatu & ejus subjecto.

Primarium instrumentum sunt processus mamillares & nasus, nuda enim odoris species à re odoratâ planè spirituoliter ad organum olfactus defertur, sicut imago à re visibili emissâ.

§. 14. Ds

§: 14.

De Gustu & ejus objecto.

A quibusdam cum tactu confunditur gustus, s
est nulla species tactus est, sed reverâ par-
ticularis sensus est objecto etenim & organo dif-
ferunt: *Tactus* enim *Objecta* sunt qualitates tan-
gibles, *Gustus* verò objecta sunt sapores, sapore
autem solum in lingua, tactus verò in *toto corpore* re-
sidet.

§. 15.

De Tactu, & ejus Organo.

Non sunt *tot tactus*, quod *objecta*, sed una
solum est tangendi potentia, qua omnes
differentias & contrarietas tangibilium ap-
prehendit. *Organum Tactus* est membrana,
nervi non sunt propriè instrumentum *Tactus*,
Cutis est præcipuum instrumentum, membrana
autem est adæquatum.

§. 16.

*De Sensibus Internis & Phan-
tasia.*

Differentia est inter sensus exteros & inter-
nos,

nes, quod in internis sensibus nihil sit, quod non rai
externis fuerit cognitum.

Externi enim ab objecto immediatè afficiuntur, Interni verò per sensus externos moventur. Sensus officium est, ut externa objecta percipiatur, differentias illorum cognoscatur, privationem & absentiam dijudicetur, moveat Phantasiam & species sensibiles vi offerat.

Phantasia primò ab objecto externo moveri cor
debet, nihil enim possumus nobis imaginari, qui
quod non prius sensu externo abundè perce-
pimus.

Memoria est rei antea cognitæ iterata appre-
hensio.

Reminiscientia verò est, ex unius vel plurium
rerum in Memoriâ observatarum in alterius
quæ non promptè occurrit recordationem re-
gredi.

§. 17.

De Intellectu & Voluntate.

A Nima rationalis habet sub se duas potētias, Intellectum scilicet & Voluntatem: prima rem cognoscit & secunda rem cognitam appetit, aut ex irascibili aversatur.

Intellectus humanus sine Organorum præce-
denti operatione non agit aut intelligit, Ante
opera

operationem utitur instrumentis, sed in se ope-
l non randum minime.

Intellectus non utitur instrumentis corporis, opus quidem habet phantasmata, non vero ut Organo, sed ut objecto quo materia intelligibilis menti per sensus suppeditatur, & anima quamdiu est in corpore, non agit sine phantasmate.

Voluntatem seu Appetitum irascibilem aut concupiscibilem in animalibus Brutis mox separari, quitur motus, in homine vero antequam fiat motus, intercedit ratiocinatio, & pugna inter appetitum sensitivum, & rationalem: Unde homines dicuntur Bestiae, si sine ratione agunt.

§. 18.

De Anatomia hominis, secundum cadaveris, sive exsiccati.

Dividitur in caput, cervicem, truncum & membra.

Caput constat octo ossibus, sex propriis, & duobus communibus. Os unum frontis, duo syncipitis, unum occipitis.

Duo Squammosa, lapidosa, petrosa, quæ ultima sub se habent duos processus mamillares & duos labyrinthos.

Ossa

Ossa faciei in utraque parte sunt duodecim, sex in qualibet.

Cervix constat binis vertebris, 1. dicitur Atlas quod ipsi insidet caput. 2. vocatur dens à dente evidenti.

Sub finem capitinis & collī cavitas est in osse, quæ excipit humerum seu brachium.

In qualibet brachio duo subsequuntur Ossa, superius dicitur radius, inferius conchus, seu cubitus, aut Ulna.

Extrema manus, dividitur in carpum, meta - carpum & digitos: carpus octo habet Ossa, meta - carpus vero 4. Digihi quindecim Ossa, & hæc membra superiora dicuntur apprehensoria.

Sequuntur nunc progressoria & primum est os femoris, hic nota epiphysin & musculum, qui rotator dicitur, hi rursum in inferiore parte duo sunt:

Epiphysis interior & exterior.

Sequitur os tibiae, sphacile majus, canna minor, quæ constituit malleolum externum, canna vero major internum.

Sequitur Pedium, quod habet septem Ossa,

1. Dicitur talus, seu Astragalus.

2. Di-

2. Dicitur naviculare.

3. Tarsus seu calx.

4. Cubiforme.

Reliqua tria innominata. Metatarsus seu
metapodium quinque Ossibus, & Si-
githi 14. Ossibus constat.

§. 19.

Medicamentorum qualitates & ef-
fectus, & quod à siccis ac
frigidis carven-
dum.

{ moderatus attenuat, ra-
refacit, meatus rese-
rat, digerit.

Calor.

{ immoderatus inflam-
mat, adurit, mordi-
cat, consumit.

Frigidi-

Frigiditas. { moderata refrigerat, con-
densat, obstruit

{ immoderata congelat, stupe-
facit, tabefacit.

Humiditas. { moderata humectat, lubri-
cat, mitificat, glutinat.

{ immoderata obstruit & tu-
morem flamosum attollit.

Siccitas. { moderata desiccat, rarefa-
cit & attenuat.

{ immoderata constringit, cō-
trahit, figuras inducit.

*Hippocratis Iusjurandum & Ca-
pitulationes.*

APOLLINEM Medicum & AEsculapium Hy-
giamq; & Panaceam juro, Deos Deasq; o-
mnes testes citans, me pro viribus & judicio meo
hoc

hoc iusjurandum ad hanc stipulationem planè
præstiturum.

1. Illum nempe parentum meorum loco ha-
biturum spondeo, qui me Artem istam docuit,
cique alimena impertitum & quibuscumque
opus habuerit suppeditaturum.

2. Ab eo prognatos pro germanis fratribus
reputaturum, Arrem hanc medicam si addisce-
re desideraverint, absq; mercede & cautione e-
docturum.

3. Præceptionum narrationum, cunctaq;
reliquæ disciplinæ, cum meos & præceptoris
mei liberos, tum cæteros discipulos, qui scripto
caverint, & in legem medicam juraverint, par-
ticipes facturum, alias verò neminem.

4. Victus etiam rationem pro virili & inge-
nio meo, ægris salutarem præscriptuum, à per-
niciosa verò & improbabâ eosdem prohibitu-
rum.

5. Nullius præterea precibus adductus mor-
tiferum medicamentum cuique propinabo, neq;
hujus rei consilium dabo.

6. Pariter neque prægnanti mulieri pessum
subjiciam: fœtus corrumpendi gratiâ, sed castè
& sanctè colam & vitam, & artem meam.

7. Imò ne quidem calculo laborantes inci-
dam, verum hoc muneris, peritis ejus artis Ma-
gistris permittam.

8. In quascunque porrò ædes pedem intule-
ro ad ægrotantium salutem ingrediar, alienus ab
omni injuriâ voluntatiâ & corruptelâ tum aliâ,

tum

tum pr̄sertim rebus venereis & mulieribus aq;
ac virilibus, liberorum ac servorum corporibus
tractandis.

9. Quaecunque verò in vitâ hominum, sive
medicinam factitans, sive non, vel video vel
audivero, quæ in vulgus efferre non decet, ea re-
tinebo, non fecus ac arcana fidei meæ commissa.

10. Quod si igitur hoc iurandum fideli-
ter servem neque violem, contingat, ut prospero
successu tam in vitâ quam in arte meâ ftiuar, &
gloriam immortalem ubivis gentium cōsequar;
Si autem id transgrediar & perjurem, contraria
hisce, mihi eveniant.

FINIS est Sanitas.

eq;
bus

ive
vel
re-
la.
di-
ro
&
r;
ia

24

~~Fa 17 A~~
3
~~24~~ 1336

ULB Halle
007 392 575

3

5b.

107

Farbkarte #13

B.I.G.

Black		
3/Color		
White		
Magenta		
Red		
Yellow		
Green		
Cyan		
Blue		

